Για την θεραπεία της ψυχής μας (Σεβ. Μητροπ. Γόρτυνος Ιερεμίας)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 18 Νοεμβρίου, 2012

Ἀδελφοί μου Χριστιανοί,

1. Στόν κόσμο αὐτό πού ἤρθαμε πρέπει νά βροῦμε τόν Θεό καί ἀλλοίμονό μας ἄν δέν τόν βροῦμε. Γιατί τό νά βροῦμε τόν Θεό καί νά ζοῦμε σωστά τήν ζωή μας κατά τόν Νόμο Του, αὐτός εἶναι ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μας. Ἄς τό μάθουμε καί ἄς τό καταλάβουμε: Ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μας δέν εἶναι νά γίνουμε πλούσιοι οὔτε νά γίνουμε ἄρχοντες καί ἐπίσημοι, οὔτε τέλος πάντων νά ψευτοζήσουμε βολεύοντας τά προβλήματά μας ἀπό ᾽δῶ καί ἀπό ᾽κεῖ, ἀλλά ὁ σκοπός γιά τόν ὁποῖο ἤρθαμε στόν κόσμο εἶναι να βροῦμε τόν Θεό καί νά ἑνωθοῦμε μαζί Του. Ὅπως τό ψάρι ἔγινε γιά νά κολυμπάει και ὅπως τό πουλάκι ἔγινε γιά νά πετάει, ἔτσι, ἀγαπητοί μου, καί ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι γενήκαμε γιά τόν Θεό.

2. Εἶναι νά λυπᾶσαι γιά μερικούς ἀνθρώπους, νά λυπᾶσαι καί νά κλαῖς, γιατί ἔχουν ἀποκοπεῖ ἀπό τόν Θεό. Μπορεῖ νά εἶναι πλούσιοι καί μορφωμένοι αὐτοί οἱ ἄνθρωποι, μπορεῖ νά εἶναι ἄρχοντες καί ἐπίσημοι, ἀλλά ἀφοῦ ζοῦν χωρίς Θεό, δέν ἔχουν βρεῖ το πραγματικό νόημα τῆς ζωῆς. Τό νά ζοῦμε μέ τόν Θεό σημαίνει νά τόν ἀγαπήσουμε καί νά τόν ἐρωτευθοῦμε· σημαίνει ὁ νοῦς μας νά στρέφεται γύρω ἀπ᾽Αὐτόν σ᾽Αὐτόν, σάν στρόφιγγας.

3. Ὁ νοῦς μας, ἀγαπητοί μου, πού στά βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας λέγεται και καρδιά καί ψυχή, γιατί διακρίνεται ἀπό τήν λογική, πού εἶναι γιά τήν ἐπιστήμη, ὁ νοῦς μας λέγω, εἶναι ἕνα ὄργανο, πού πλάστηκε γιά νά ἐπικοινωνοῦμε μέ τόν Θεό, ὅπως τά αὐτιά μας ἔγιναν γιά νά συλλαμβάνουν τούς ἤχους ἀπό τόν γύρω κόσμο και ὅπως τά μάτια μας ἔγιναν γιά νά βλέπουν τίς γύρω εἰκόνες. Ἀλλά δυστυχῶς ὁ νοῦς μας ἀντί γιά τόν Θεό στράφηκε στά σαρκικά καί «μπάφιασε» καί θόλωσε. Ἔγινε σκοτεινός. Καί ἄν ὁ καβαλάρης ὁ νοῦς σκοτείνιασε, τότε ὅλη ἡ ὕπαρξή μας πάει κατά κρημνοῦ.

4. Τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι νά κάνει κοινωνικά καί πολιτιστικά ἔργα, ὅπως λανθασμένα νομίζουν πολλοί, ἀλλά τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νά βοηθάει τά παιδιά της νά καθαριστεῖ ὁ νοῦς τους, γιά νά μπορέσουν νά γεύονται τόν Θεό. Γιατί ὁ Ἰησοῦς Χριστός μας εἶπε «οἱ καθαροί στήν καρδιά θά δοῦνε τόν Θεό» (Ματθ. 5,8). Ἡ Ἐκκλησία εἶναι σάν τό Νοσοκομεῖο, πού

δίνει φάρμακα γιά τήν θεραπεία τῆς ψυχῆς ἀπό τά ἁμαρτωλά πάθη, γιά τόν φωτισμό τοῦ νοῦ.

5. Λοιπόν, χριστιανοί μου!

(α) Σάν πρώτη ἀρχή γιά τήν θεραπεία τῆς ψυχῆς μας εἶναι νά καταλάβουμε ὅτι αὐτή εἶναι σκοτεινή, γιατί δέν ἔχει μέσα της τόν Ἰησοῦ Χριστό, πού εἶναι Φῶς, ὅπως τόν εἴδαμε νά λάμπει στήν Μεταμόρφωσή Του. Και ἀφοῦ ἐννοήσουμε τό ψυχικό μας σκοτάδι, νά λέγουμε αὐτήν τήν μικρή προσευχή, πού μᾶς τήν παρέδωσαν οἱ ἅγιοι Πατέρες: «Ἰησοῦ Χριστέ, φώτισόν μου τό σκότος»!

(β) Σάν δεύτερο καλό καί σωστό βῆμα γιά τήν θεραπεία τῆς ψυχῆς μας εἶναι το νά διαβάζουμε τήν ζωή τῶν θεραπευμένων. Καί οἱ θεραπευμένοι αὐτοί καί ὑγιεῖς στην ψυχή εἶναι οἱ ἅγιοι. Εἶχαν καί αὐτοί ψυχικές ἀρρώστιες, εἶχαν καί αὐτοί πάθη και ἁμαρτήματα, ἀλλά μέσα στήν Ἐκκλησία πού ζοῦσαν, στό θεῖο αὐτό Νοσοκομεῖο, ἔπαιρναν τά πνευματικά τους φάρμακα καί ἔγιναν ἐντελῶς καλά. Εἶναι ὑγιέστατοι!

Καί τήν ὑγεία τους τήν βλέπουμε στίς εἰκόνες τους. Στά ἱερά εἰκονίσματα οἱ μορφές τῶν ἁγίων λάμπουν. Ἔχουν φωτοστέφανα. Ἔτσι εἶναι! Ἀφοῦ ἐνώθηκαν μέ τόν Χριστό, πού εἶναι Φῶς, ἔγιναν καί αὐτοί φῶς. Χριστιανοί μου, νά διαβάζουμε τούς βίους ἁγίων, γιά νά κεντρίζεται καί τό δικό μας ἐνδιαφέρον νά τούς μιμούμαστε. Μόνο ἀπό τούς βίους τῶν ἁγίων θά μάθουμε τήν μέθοδο πῶς καθαρίζεται ἡ ψυχή ἀπό τά ἁμαρτήματα καί ἀπό αὐτούς πάλι θά μάθουμε ποιός εἶναι ὁ σωστός δρόμος γιά τόν Θεό.

Γιατί, προσέχετε! Εἶναι μερικοί, μερικοί καί πολλοί, πού κηρύττουν λανθασμένο δρόμο γιά τόν Θεό. Ἀσφάλειά μας γιά τήν πορεία μας στόν Θεό εἶναι μόνο οἱ ἅγιοι. Ὁ δρόμος γιά τόν Θεό πάει ἀπό ἐκεῖ πού πέρασαν οἱ ἅγιοι. Στά ἴχνη τους, λοιπόν!

(γ) Σάν τρίτο φάρμακο θεραπείας τῆς ψυχῆς μας ἀπό τήν φαρμακαποθήκη τῆς Ἐκκλησίας μας σᾶς συνιστῶ, χριστιανοί μου, τόν ἡσυχασμό. Ἡσυχασμός σημαίνει τό νά βρίσκουμε λίγη ὥρα κάθε μέρα, ἔστω καί 5 λεπτά, καί κλεισμένοι μόνοι στο δωμάτιό μας ἤ καί περπατώντας στόν δρόμο, νά σκεπτόμαστε τόν Θεό. Νά σκεπτόμαστε τό μεγαλεῖο Του, τήν δόξα Του καί τήν ἀγάπη Του καί μετά νά ἐρχόμαστε στον ἑαυτό μας καί νά βλέπουμε τήν ἀσχήμια μας. Πρέπει νά εἴμαστε αὐστηροί κριτές τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἄν θέλουμε τήν σωτηρία μας. Στόν ἡσυχασμό μας αὐτό νά λέγουμε και τήν ἄλλη ὡραία προσευχή, τό «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με», καί τήν ἄλλη πάλι ὡραία προσευχή στήν Παναγία μας, τό «Θεοτόκε Παρθένε Χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετά Σοῦ· εὐλογημένη Σύ ἐν γυναιξί καί εὐλογημένος ὁ καρπός τῆς Κοιλίας Σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν», ὅπως καί νά διαβάζουμε ἀκόμη μέ σειρά ἕνα κομμάτι ἀπό τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, τήν Ἁγία Γραφή. Τόν ἡσυχασμό πού σᾶς συνιστῶ τόν ἐφήρμοσαν οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως τό

βλέπουμε στούς βίους τους, ἀλλά τόν ξεχάσαμε ἐμεῖς οἱ νεώτεροι, γιατί ἐπηρεαστήκαμε ἀπό τό αἱρετικό παπικό πνεῦμα τῆς δράσεως καί τῆς προβολῆς.

6. Αὐτά, ἀγαπητοί μου, ἤθελανάσᾶς γράψω σάν ἕνα καλό ξεκίνημα γιά τόν Θεό καί καλή ἐπιτυχία νά ἔχουμε καί σεῖς καί ἐγώ στό ξεκίνημά μας αὐτό. Εἶναι κρῖμα, ἀλλά καί ἐντροπή μας, χρόνια μέσα στήν Ἐκκλησία καί νά μήν ἔχουμε ἀκόμη θεραπευθεῖ πνευματικά, ἀλλά οὔτε καί νά γνωρίζουμε κἄν τήν μέθοδο θεραπείας. Ἄς δώσει ὁ Κύριος μετάνοια σέ ὅλους μας. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς, ΑΜΗΝ.

Μέ πολλές εὐχές,

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἰερεμίας

(Πηγή: aktines.blogspot.gr)